

Przyrzeczenie harcerskie

NASZE HONOROWE ZOBOWIĄZANIE

Tomasz Podkowiński HR
.....
sekretarz krajowy

Wszystkich nas łączy to samo: Przyrzeczenie Harcerskie. Dzięki niemu Przewodniczki i Skauci Europy, nie tylko w Polsce, ale i we Włoszech, Francji, Niemczech i wielu innych krajach... nawet w odległej Kanadzie, kształtują swoje życie według tych samych słów.

Przyrzeczenie jest początkiem drogi w harcerstwie. Jest fundamentem, na którym buduje się wielką przygodę harcerskiego życia. Dopiero od chwili jego złożenia można nazywać się harcerką lub harcerzem. Ksiądz Kazimierz Lutosławski, pierwszy polski duszpasterz harcerski, napisał w książce skierowanej do skautów: "Młody chłopiec, gdy chce zostać skautem, musi naprzód dobrze się zastanowić nad tym, co znaczy być skautem". I dalej odpowiedział: "...skautem jest tylko taki człowiek, który żyje w sposób określony przez przyrzeczenie i przez prawo skautowe".

Dlatego, Ty i ja, pochylmy się razem nad naszym Przyrzeczeniem.

Na mój honor...

Honor jest podstawową cnotą harcerską. Honor to fundament skautingu. Harcerz chce być nie tylko dobrym, ale wręcz doskonałym, "jak doskonały jest nasz Ojciec niebieski". A honor to właśnie cześć dla naszej własnej doskonałości i dla naszej prawdziwej wartości. •ródłem tej czci jest poczucie, że Bóg jest naszym Ojcem, a Jezus naszym Przyjacielem.

Na honor harcerza składają się trzy zasadnicze cechy: szczerłość - można ufać jego słowu, każdy wie, że ono nigdy nie zawiedzie; odwaga - sama myśl o tchórzostwie wywołuje rumieniec na jego twarzy oraz wolność - nie jest niewolnikiem żadnej tyranii: nałogów, kolegów, przesądów etc.

Dawno temu jeden z duszpasterzy napisał: "By zostać skautem, trzeba przede wszystkim być duchem wolnym, który pragnie jedynie Bogu się podobać, nie oglądając się na następstwa; który idzie prosto, bez trwogi i bez skazy".

Harcerz jest szczerły nie tylko w słowach, ale przede wszystkim w czynach.

Taka szczerłość jest prawością, a tylko człowiekowi prawemu można zaufać, obdarzyć go zaufaniem, można polegać na nim jak na Zawszy.

z łaską Bożą...

Nasze zobowiązanie wydaje się być bardzo wymagające i przekraczać nasze siły.

I tak jest w istocie -

każdy z nas może zaświadczyć, że nie jest łatwo żyć zgodnie z

Prawem Harcerskim i Przrzeczeniem! Ale też nie jesteśmy sami. Mamy łaskę Bożą - dar, dzięki któremu stajemy się podobni Bogu, bo On sam mieszka w naszej duszy i nas umacnia. Pan Jezus powiedział: "Będę z wami aż do końca świata". "Kanałami" łaski są sakramenty święte, przede wszystkim spowiedź i Eucharystia. Łaskę, czyli życie Boże w nas, zabija każdy grzech śmiertelny, stąd prosty wniosek: aby być dobrym harcerzem lub harcerką, należy żyć w stanie łaski uświęcającej - często przystępować do spowiedzi świętej i umacniać się przyjmowaniem komunii podczas Mszy Świętej. Z łaską Bożą należy współpracować!

przrzekam całym życiem służyć...

Służba innym to nakaz pozostawiony nam przez samego Pana Jezusa: "A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich". Służąc innym naśladujemy naszego Zbawiciela, kroczyliśmy Jego śladami. Dla harcerza służba to przede wszystkim codzienna przyjacielska usługa, wykonana zawsze z uśmiechem! Całym życiem oznacza nie tylko - do końca życia ("raz harcerzem - zawsze harcerzem"). Służyć całym życiem, to także służyć wszędzie tam, gdzie jesteśmy: na zbiórce, w szkole, domu, na podwórku, boisku. Oznacza ponadto: ze wszystkimi sił, a nie "na pół gwizdka".

Do Przrzeczenia powrócimy po wakacjach, kiedy będziemy zastanawiać się nad kolejnymi fragmentami "tekstu, który określa życie harcerza".

Tymczasem życzę Wam wielu niezapomnianych przygód na letnich obozach.

c.d. nastąpi...

